ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 7ης Απριλίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Κοινοτικός Τελωνειακός Κώδικας — Δασμολογικές προτιμήσεις — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 74, παράγραφος 1 — Προϊόντα καταγωγής δικαιούχου χώρας — Μεταφορές — Ποσότητα αποτελούμενη από μείγμα ακατέργαστου φοινικέλαιου καταγωγής διαφόρων χωρών που τυγχάνουν της ίδιας προτιμησιακής μεταχείρισης»

Στην υπόθεση C-294/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία), με απόφαση της 8ης Μαΐου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Ιουνίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

ADM Hamburg AG

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώην τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύοντα του τέταρτου τμήματος, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: V. Tourrès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιουνίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η ADM Hamburg AG, εκπροσωπούμενη από τους H.-J. Prieß και R. Stein, Rechtsanwälte,

— η Hauptzollamt Hamburg-Stadt, εκπροσωπούμενη από τον J. Thaler,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τη L. Groenfeldt και τον B.-R. Killmann,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015,

* * Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 74 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1063/2010 της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 2010 (ΕΕ L 307 σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2454/93).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της ADM Hamburg AG (στο εξής: ADM Hamburg) και του Hauptzollamt Hamburg-Stadt (κεντρικό τελωνείο της πόλης του Αμβούργου, στο εξής: τελωνείο) σχετικά με τη νομιμότητα πράξης επιβολής εισαγωγικών δασμών σχετικών με ποσότητες ακατέργαστου φοινικέλαιου.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 2454/93

3 Το άρθρο 72 του κανονισμού 2454/93 προβλέπει τα εξής:

«Τα ακόλουθα προϊόντα θεωρείται ότι είναι καταγωγής δικαιούχου χώρας:

α) προϊόντα που παράγονται εξ ολοκλήρου σε αυτή τη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 75·

β) προϊόντα που παράγονται σε αυτή τη χώρα και στα οποία ενσωματώνονται ύλες που δεν έχουν εξ ολοκλήρου παραχθεί σε αυτήν, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω ύλες έχουν υποβληθεί σε επαρκή επεξεργασία ή μεταποίηση κατά την έννοια του άρθρου 76.»

4 Το άρθρο 74, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Τα προϊόντα με διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι τα ίδια με εκείνα που εξάγονται από τη δικαιούχο χώρα από την οποία θεωρείται ότι κατάγονται. Δεν έχουν υποστεί αλλοίωση ή μετατροπή με οποιοδήποτε τρόπο, ούτε έχουν υποβληθεί σε άλλες εργασίες εκτός από τις απαραίτητες για να διατηρηθούν σε καλή κατάσταση, πριν από τη διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία. Η αποθήκευση προϊόντων ή αποστολών και η κατάτμηση αποστολών επιτρέπονται εφόσον πραγματοποιούνται υπό την ευθύνη του εξαγωγέα ή μεταγενέστερου κατόχου των εμπορευμάτων και τα προϊόντα παραμένουν υπό τελωνειακή επιτήρηση στη χώρα ή στις χώρες διαμετακόμισης.

2. Θεωρείται ότι τηρούνται οι διατάξεις της παραγράφου 1, εκτός εάν οι τελωνειακές αρχές έχουν λόγο να πιστεύουν το αντίθετο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να ζητούν από τον διασαφιστή να αποδείξει τη συμμόρφωση· για την απόδειξη μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιοδήποτε μέσο, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων μεταφοράς, όπως φορτωτικές ή πραγματικά ή απτά αποδεικτικά στοιχεία που βασίζονται στη σήμανση ή την αρίθμηση συσκευασιών, ή κάθε αποδεικτικό στοιχείο που συνδέεται με τα ίδια τα εμπορεύματα.»

5 Το άρθρο 97ιβ, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Τα πιστοποιητικά καταγωγής Τύπου Α, των οποίων υπόδειγμα παρατίθεται στο παράρτημα 17, εκδίδονται με γραπτή αίτηση του εξαγωγέα ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του, συνοδευόμενη από κάθε άλλο κατάλληλο δικαιολογητικό που αποδεικνύει ότι τα προς εξαγωγή προϊόντα πληρούν τις προϋποθέσεις για την έκδοση πιστοποιητικού καταγωγής Τύπου Α.

2. Το πιστοποιητικό χορηγείται στον εξαγωγέα αμέσως μόλις πραγματοποιηθεί ή διασφαλιστεί η εξαγωγή. Εντούτοις, είναι δυνατόν να εκδοθεί κατ' εξαίρεση πιστοποιητικό καταγωγής Τύπου Α μετά την εξαγωγή των προϊόντων τα οποία αφορά, εάν:

α) δεν εκδόθηκε κατά τον χρόνο εξαγωγής, λόγω σφαλμάτων ή ακούσιων παραλείψεων ή ειδικών περιστάσεων, ή

β) αποδεικνύεται κατά τρόπο που κρίνεται ικανοποιητικός από τις αρμόδιες κυβερνητικές αρχές ότι το πιστοποιητικό καταγωγής Τύπου Α εκδόθηκε αλλά δεν έγινε δεκτό κατά την εισαγωγή για τεχνικούς λόγους.»

6 Το άρθρο 97ιδ, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Τα πιστοποιητικά καταγωγής Τύπου Α ή οι δηλώσεις τιμολογίου υποβάλλονται στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών εισαγωγής, σύμφωνα με τις διαδικασίες της τελωνειακής διασάφησης.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 732/2008

7 Οι αιτιολογικές σκέψεις 6 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) 732/2008 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011 και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 552/97, (ΕΚ) 1933/2006 και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) 1100/2006 και (ΕΚ) 964/2007 (ΕΕ L 211, σ. 1), έχουν ως εξής:

«(6) Το γενικό καθεστώς θα πρέπει να χορηγείται σε όλες τις δικαιούχους χώρες, εκτός εάν έχουν χαρακτηριστεί από την Παγκόσμια Τράπεζα ως χώρες υψηλού εισοδήματος και δεν έχουν επαρκώς διαφοροποιημένο φάσμα εξαγωγών.

[...]

(9) Σκοπός των προτιμήσεων αυτών θα πρέπει να είναι η μεγαλύτερη προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και, ως εκ τούτου, η θετική ανταπόκριση στο αίτημα για αειφόρο ανάπτυξη. Συνεπώς, στο πλαίσιο του προκείμενου καθεστώτος θα πρέπει να ανασταλούν οι κατ' αξία δασμοί για τις δικαιούχους χώρες, όπως επίσης και οι ειδικοί δασμοί, εκτός εάν συνδυάζονται με δασμούς κατ' αξία.»

8 Το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Οι προβλεπόμενες από τον παρόντα κανονισμό δασμολογικές προτιμήσεις εφαρμόζονται στις εισαγωγές των προϊόντων τα οποία υπόκεινται στα καθεστώτα που παρέχονται στη δικαιούχο χώρα από την οποία κατάγονται.

2. Για τους σκοπούς των καθεστώτων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, οι κανόνες καταγωγής που αφορούν τον ορισμό της έννοιας των προϊόντων καταγωγής, τις διαδικασίες καθώς και τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας που σχετίζονται με αυτά καθορίζονται με τον κανονισμό [2454/93].»

Ο κανονισμός 1063/2010

9 Ο κανονισμός 1063/2010 αναδιατύπωσε τις κρίσιμες για τη διαφορά της κύριας δίκης διατάξεις του κανονισμού 2454/93.

10 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3 και 16 του κανονισμού 1063/2010 έχουν ως εξής:

«(3) Το πρόγραμμα δράσης της Ντόχα για την ανάπτυξη αναγνώρισε την ανάγκη να διασφαλιστεί η πληρέστερη ένταξη των αναπτυσσόμενων χωρών στην παγκόσμια οικονομία, κυρίως με την καλύτερη πρόσβαση στις αγορές των αναπτυγμένων χωρών.

Για το σκοπό αυτό, οι κανόνες προτιμησιακής καταγωγής πρέπει να απλουστευθούν και, κατά περίπτωση, να γίνουν ελαστικότεροι, έτσι ώστε τα προϊόντα καταγωγής δικαιούχων χωρών να μπορούν πράγματι να ωφεληθούν από τις παραχωρούμενες προτιμήσεις.

[...]

(16) [...]

Με βάση τους ισχύοντες κανόνες, πρέπει να αποδεικνύεται η απευθείας μεταφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο συχνά είναι δύσκολο. Λόγω αυτής της απαίτησης, ορισμένα εμπορεύματα τα οποία συνοδεύονται από έγκυρο αποδεικτικό καταγωγής δεν μπορούν να ωφεληθούν από τις προτιμησιακές ρυθμίσεις. Πρέπει, συνεπώς, να θεσπιστεί ένας νέος, απλούστερος και ελαστικότερος κανόνας που θα αποσκοπεί κυρίως στο να εξασφαλιστεί ότι τα προϊόντα που προσκομίζονται στα τελωνεία με διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι τα ίδια με εκείνα που εξάγονται από τη δικαιούχο χώρα εξαγωγής και δεν υφίστανται καθ' οδόν κανενός είδους αλλοίωση ή μετατροπή.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

11 Στις 11 Αυγούστου 2011 η ADM Hamburg εισήγαγε στη Γερμανία σειρά παρτίδων ακατέργαστου φοινικέλαιου από την Κολομβία, τον Παναμά, την Κόστα Ρίκα και το Εκουαδόρ, με σκοπό να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ένωση. Οι τέσσερις αυτές χώρες, οι οποίες χαρακτηρίζονται αναπτυσσόμενες χώρες δικαιούχοι του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων που χορηγεί η Ένωση στο πλαίσιο εφαρμογής του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων δυνάμει του κανονισμού 732/2008 (στο εξής: χώρες δικαιούχοι του ΣΓΠ), είχαν εκδώσει πιστοποιητικά καταγωγής Τύπου Α σχετικά με τις εν λόγω διάφορες παρτίδες.

12 Κατά τη μεταφορά του προς την Ένωση, το φοινικέλαιο φορτώθηκε σε διάφορες δεξαμενές φορτηγού πλοίου. Σε τρεις από τις εν λόγω δεξαμενές φορτώθηκαν και μεταφέρθηκαν χωριστά παρτίδες προερχόμενες, αντιστοίχως, από τρεις εκ των επίμαχων στην κύρια δίκη χωρών δικαιούχων του ΣΓΠ. Σε μια τέταρτη δεξαμενή, η ADM Hamburg ανέμειξε έλαιο ληφθέν από τις διαφορετικές παρτίδες που προέρχονταν από καθεμία εκ των τεσσάρων επίμαχων στην κύρια δίκη χωρών δικαιούχων του ΣΓΠ.

13 Με την άφιξη των εμπορευμάτων στη Γερμανία, η ADM Hamburg προσκόμισε τα πιστοποιητικά καταγωγής Τύπου Α ζητώντας να εφαρμοστεί, για το σύνολο του φορτίου φοινικέλαιου που μετέφερε το πλοίο, προτιμησιακό καθεστώς εισαγωγικών δασμών δυνάμει του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων.

14 Με πράξη καταλογισμού φόρου που εξέδωσε στις 8 Δεκεμβρίου 2011, το τελωνείο επέβαλε εισαγωγικούς δασμούς χωρίς προτιμησιακή μεταχείριση για το τμήμα των παραδιδόμενων προϊόντων που συνίστατο σε μείγμα ελαίων και το οποίο είχε αποθηκευτεί στην τέταρτη δεξαμενή, αποφάσισε δε να επιβάλει στο τελευταίο αυτό τμήμα εισαγωγικούς δασμούς υπολογιζόμενους βάσει του πλήρους συντελεστή.

15 Μετά την απόρριψη της διοικητικής της ένστασης, η ADM Hamburg άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Hamburg (φορολογικού δικαστηρίου του Αμβούργου) με αίτημα την ακύρωση της πράξης επιβολής εισαγωγικών δασμών της 8ης Δεκεμβρίου 2011.

16 Προς στήριξη της προσφυγής, η ADM Hamburg υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι η κοινή αποθήκευση των ελαίων με σκοπό τη μεταφορά τους είναι ουδέτερη από πλευράς καταγωγής, ενώ το τελωνείο εκτιμά ότι η προτιμησιακή δασμολογική μεταχείριση μπορεί να επιφυλαχθεί μόνο στα προϊόντα τα οποία αποδεικνύεται ότι δεν έχουν αλλοιωθεί, πράγμα που δεν ισχύει εν προκειμένω.

17 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Finanzgericht Hambourg αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του [κανονισμού 2454/93], κατά το οποίο τα προϊόντα με διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι τα ίδια με εκείνα που εξάγονται από τη δικαιούχο χώρα από την οποία θεωρείται ότι κατάγονται, σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη όπου περισσότερες επί μέρους ποσότητες ακατέργαστου φοινικέλαιου από περισσότερες χώρες εξαγωγής που καλύπτονται από το Σύστημα Γενικευμένων Δασμολογικών Προτιμήσεων (ΣΓΠ), από τις οποίες θεωρούνται ότι κατάγονται, εξάγονται με σκοπό την εισαγωγή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς να διαχωρίζονται φυσικά, αλλά, αντιθέτως, κατά την εξαγωγή τους τοποθετούνται στην ίδια δεξαμενή του φορτηγού πλοίου και εισάγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναμεμειγμένες, ενώ αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχουν εισχωρήσει στη δεξαμενή του πλοίου, κατά τη μεταφορά των εν λόγω προϊόντων μέχρι τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία, άλλα προϊόντα —ιδίως μη προτιμησιακά;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

18 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, όπου προσκομίζονται έγκυρα πιστοποιητικά καταγωγής, μπορεί να θεωρηθεί ότι παρτίδες ακατέργαστου φοινικέλαιου έχουν προτιμησιακή καταγωγή, κατά την έννοια του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων που θέσπισε ο κανονισμός 732/2008, ακόμα και όταν τα εμπορεύματα αυτά έχουν αναμειχθεί στη δεξαμενή πλοίου κατά τη μεταφορά τους προς την Ένωση, υπό συνθήκες κατά τις οποίες αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχουν εισχωρήσει στη δεξαμενή του πλοίου άλλα προϊόντα, ιδίως προϊόντα μη υπαγόμενα σε προτιμησιακό καθεστώς.

19 Το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93 απαιτεί, μεταξύ άλλων, αφενός, τα προϊόντα με διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ένωση να είναι τα ίδια με εκείνα που εξήχθησαν από τη δικαιούχο χώρα από την οποία θεωρείται ότι κατάγονται και, αφετέρου, να μην έχουν υποστεί αλλοίωση ή μετατροπή με οποιοδήποτε τρόπο, ούτε να έχουν υποβληθεί σε άλλες εργασίες εκτός από τις απαραίτητες για να διατηρηθούν σε καλή κατάσταση, πριν από τη διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

20 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως συνάγεται από την απόφαση περί παραπομπής, τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα είναι απολύτως εναλλάξιμα και παρουσιάζουν τα ίδια χαρακτηριστικά. Επομένως, η ανάμειξη των προϊόντων αυτών κατά τη μεταφορά τους δεν αλλοιώνει την ουσία τους.

21 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι έχει εκδοθεί έγκυρο πιστοποιητικό καταγωγής ως προς καθεμία από τις επίμαχες στην κύρια δίκη παρτίδες ακατέργαστου φοινικέλαιου. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω παρτίδες εμπίπτουν στο ίδιο δασμολογικό καθεστώς.

22 Εκτός αυτού, από τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το αιτούν δικαστήριο προκύπτει ότι αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχουν εισχωρήσει στην τέταρτη δεξαμενή του φορτηγού πλοίου άλλα προϊόντα υπαγόμενα σε διαφορετικό καθεστώς, με αποτέλεσμα να αναμειχθούν με το μείγμα των ελαίων τα οποία ελήφθησαν από διαφορετικές παρτίδες προερχόμενες από καθεμία εκ των τεσσάρων επίμαχων χωρών δικαιούχων του ΣΓΠ.

23 Επομένως, το γεγονός ότι ορισμένα προϊόντα που παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά με αυτά των επίμαχων στην κύρια δίκη παρτίδων ακατέργαστου φοινικέλαιου αναμείχθηκαν σε δεξαμενή πλοίου κατά τη μεταφορά τους προς την Ένωση δεν μπορεί αφ' εαυτού να συνεπάγεται ότι τα προϊόντα αυτά δεν είναι τα εξαχθέντα από τη δικαιούχο χώρα από την οποία θεωρούνται ότι κατάγονται.

24 Εντούτοις, προκειμένου να καθοριστεί αν πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93, πρέπει να προσδιοριστεί αν η ανάμειξη των προϊόντων που παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά με αυτά των επίμαχων στην κύρια δίκη παρτίδων ακατέργαστου φοινικέλαιου συνιστά αλλοίωση ή μετατροπή ή άλλη εργασία κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

25 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι από το γράμμα και μόνον της διάταξης αυτής δεν μπορεί να προσδιοριστεί με βεβαιότητα η έννοια των όρων «αλλοίωση», «μετατροπή» και «εργασία».

26 Εκτός αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο κανονισμός 2454/93 δεν περιλαμβάνει ορισμό των εννοιών αυτών.

27 Πάντως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όταν το γράμμα μιας διάταξης του δικαίου της Ένωσης δεν είναι σαφές, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή, καθώς και οι σκοποί που επιδιώκει (βλ., συναφώς, απόφαση PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ, C-625/11 P, EU:C:2013:594, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 24 και 25 των προτάσεών του, το άρθρο 74 του κανονισμού 2454/93 εντάσσεται στο κεφάλαιο 2 του τίτλου IV του μέρους I του κανονισμού αυτού, το οποίο αφορά την προτιμησιακή καταγωγή. Πιο συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή αποτελεί μέρος του υποτμήματος 2 του τμήματος 1, το οποίο αφορά τον ορισμό της έννοιας των «καταγόμενων προϊόντων», δηλαδή των προϊόντων καταγωγής από χώρα δικαιούχο του ΣΓΠ.

29 Ως εκ τούτου, υπό το πρίσμα του γράμματος της διάταξης αυτής και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, πρέπει να γίνει δεκτό ότι σκοπός της διάταξης είναι κυρίως να συμβάλει στο να εξασφαλιστεί ότι τα προϊόντα με διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία είναι προϊόντα καταγόμενα από χώρα δικαιούχο του ΣΓΠ και όχι από τρίτη χώρα.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πραγματοποιούμενη κατά τη μεταφορά ανάμειξη περισσότερων προϊόντων καταγόμενων από χώρα δικαιούχο του ΣΓΠ η οποία δεν αλλοιώνει την ουσία των εν λόγω προϊόντων και δεν δημιουργεί αβεβαιότητα ως προς την καταγωγή τους δεν δύναται να χαρακτηριστεί ως αλλοίωση, μετατροπή ή άλλη εργασία που εμποδίζει την αναγνώριση των επίμαχων προϊόντων ως καταγωγής δικαιούχου χώρας στο πλαίσιο που θεσπίζει, μεταξύ άλλων, το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93.

31 Επιπλέον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 16 του κανονισμού 1063/2010 προκύπτει ότι η μεταρρύθμιση του γενικευμένου συστήματος προτιμήσεων στην οποία προβαίνει ο εν λόγω κανονισμός έχει σκοπό να απλουστεύσει τους κανόνες προτιμησιακής καταγωγής και, κατά περίπτωση, να τους καταστήσει ελαστικότερους, έτσι ώστε τα προϊόντα καταγωγής δικαιούχων χωρών να μπορούν πράγματι να ωφεληθούν από τις παραχωρούμενες προτιμήσεις.

32 Όσον αφορά ειδικότερα το άρθρο 74 του κανονισμού 2454/93, από την αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 1063/2010 απορρέει ότι ο κανονισμός αυτός αποβλέπει στο να εισαγάγει στον κανονισμό 2454/93 έναν απλούστερο και ελαστικότερο νέο κανόνα προς αντικατάσταση του παλαιού, η εφαρμογή του οποίου είχε ως συνέπεια ορισμένα εμπορεύματα συνοδευόμενα από έγκυρο αποδεικτικό καταγωγής να μην μπορούν να ωφεληθούν από τις προτιμησιακές ρυθμίσεις.

33 Επιπλέον, όπως επισημαίνει και η αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 732/2008, ο σκοπός προτιμησιακών καθεστώτων όπως το σύστημα γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων που θέσπισε ο κανονισμός αυτός είναι η μεγαλύτερη προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και η θετική ανταπόκριση στο αίτημα για αειφόρο ανάπτυξη.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει την αναγνώριση προϊόντων όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη ως καταγωγής δικαιούχου χώρας για τον μοναδικό λόγο ότι αναμείχθηκαν μεταξύ τους, εξυπακουομένου ότι η εν λόγω ανάμειξη δεν εμπόδισε τις αρμόδιες αρχές να βεβαιωθούν ότι όλα τα εξαχθέντα προϊόντα αποτελούσαν προϊόντα καταγόμενα από χώρα δικαιούχο του ΣΓΠ.

35 Κατόπιν των ανωτέρω εκτιμήσεων, η απάντηση που πρέπει να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα είναι ότι το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, όπου προσκομίζονται έγκυρα πιστοποιητικά καταγωγής, μπορεί να θεωρηθεί ότι παρτίδες ακατέργαστου φοινικέλαιου έχουν προτιμησιακή καταγωγή, κατά την έννοια του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων που θέσπισε ο κανονισμός 732/2008, ακόμα και όταν τα εμπορεύματα αυτά έχουν αναμειχθεί στη δεξαμενή πλοίου κατά τη μεταφορά τους προς την Ένωση, υπό συνθήκες κατά τις οποίες αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχουν εισχωρήσει στη δεξαμενή του πλοίου άλλα προϊόντα, ιδίως προϊόντα μη υπαγόμενα σε προτιμησιακό καθεστώς.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1063/2010 της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 2010, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, όπου προσκομίζονται έγκυρα πιστοποιητικά καταγωγής, μπορεί να θεωρηθεί ότι παρτίδες ακατέργαστου φοινικέλαιου έχουν προτιμησιακή καταγωγή, κατά την έννοια του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων που θέσπισε ο κανονισμός (ΕΚ) 732/2008 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011 και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 552/97, (ΕΚ) 1933/2006 και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) 1100/2006 και (ΕΚ) 964/2007, ακόμα και όταν τα εμπορεύματα αυτά έχουν αναμειχθεί στη δεξαμενή πλοίου κατά τη

μεταφορά τους προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, υπό συνθήκες κατά τις οποίες αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχουν εισχωρήσει στη δεξαμενή του πλοίου άλλα προϊόντα, ιδίως προϊόντα μη υπαγόμενα σε προτιμησιακό καθεστώς.

(υπογραφές)